

Torhamn/Tingsryd den 27 juli 2010

Hälso- och Sjukvårdens ansvarsnämnd (HSAN)
Box 3539

103 69 Stockholm

Eilert Tordsson tog sitt liv den 1 juni 2010. Han var 47 år, har tre tonårsbarn, varit gift med Sara i 19 år och levde ett mycket välordnat liv. Han hade aldrig någonsin varit sjukskriven och aldrig sökt psykiatri. Han blev emellertid deprimerad första gången 2003 och fick hjälp hos en psykoterapeut i Växjö. Han fick emellertid ångest och depression igen under senare delen av 2007. Stark integritet och rädsla för mediciner gjorde att han i det längsta vägrade att söka rätt hjälp trots våra påtryckningar. Hans tillstånd förvärrades hösten 2009. Efter många månader av lidande för honom framförallt men också för hans fru och barn men även för oss andra anhöriga insåg han att han behövde hjälp inom psykiatri. Han fick en remiss från en läkare på Specialistläkargruppen i Växjö och äntligen - den 27/5 på eftermiddagen gick han in på en frivillig behandling på Sankt Sigfrids Sjukhus i Växjö och vi andades alla ut. Hans remitterande läkare hade till sin remiss bifogat hans journaler från Specialistläkargruppen, vilka beskrev hur allvarligt Eilerts tillstånd var och att han inte hade någon sjukdomsinsikt, varför hon hade övervägt LPT om han inte valt att gå in i behandling frivilligt. Till vår stora chock skrevs Eilert emellertid ut på förmiddagen nästa dag. **Ansvarig läkare ansåg att han skulle gå i öppenvård.** Eilert gick omedelbart in i en psykos. Han tog sitt liv tre dagar senare.

Många fel har begåtts, slarv, nonchalans mot honom och oss anhöriga och mot remitterande läkares omdöme och diagnos, oetiskt bemötande o s v. Bland annat har de till remissen bifogade journalerna försvunnit och ännu inte återfunnits (meddelat den 2 juli enligt ansvarig verksamhetschef Solveig Svensson). Lex Maria-anmälan har gjorts från sjukhuset. Vi bifogar dokumentation över händelseförlopp och insatser från de inblandade. Vår anmälan gäller tre läkare och en psykolog/psykoterapeut vid Sankt Sigfrids Sjukhus i Växjö. Den sistnämnda besökte han även regelbundet vid hennes privatmottagning i Växjö.

Vi får aldrig vår älskade son Eilert tillbaka, hans barn får växa upp utan sin pappa, hans tre bröder mister en underbar bror och jag Sara förlorar min älskade man. Vi inser detta men vill ge denna information och göra bifogad anmälan som en kärlekshandling till Eilert och en upprättelse för honom. Det **viktigaste** för oss är dock att vi genom detta kanske kan förhindra att någon annan sjuk människa som söker hjälp inom psykiatri skall bli behandlad som Eilert blev.

Undertecknade anmälare är tacksamma att båda få vidare information i ärendet.

Vänligen

Ann-Marie Karlsson, mamma

Sara Tordsson, hustru